

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring och temporär ändring av 7 a § lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland och till lag om temporär ändring av 4 a § lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att 7 a § lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland och 4 a § lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland ändras temporärt. Ändringarna gäller bestämmelserna om sådana kreditinstituts och värdepappersföretags rätt att etablera sig i Finland som beviljats koncession i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

De föreslagna ändringarna hänför sig till utvidgningen av Europeiska unionen den 1 maj 2004 då tio nya medlemsstater ansluter sig till unionen. I de nya medlemsstaterna Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen och Slovakien tillämpas inte under övergångsperioden den miniminivå för garanti som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar eller den miniminivå för ersättning som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare. Under övergångsperioden kommer de övriga medlemsstaterna fortfarande att ha rätt att hindra att en aktör som

beviljats koncession i någon av de ovan nämnda staterna tillhandahåller tjänster i en filial i en annan medlemsstat om inte den insättningsgaranti eller det investerarskydd som filialen ger kompletteras så, att den miniminivå som anges i direktiven uppnås.

Enligt propositionen får inte kreditinstitut eller värdepappersföretag tillhandahålla tjänster via filialer som inrättas i Finland om den miniminivå för insättningsgaranti eller den miniminivå för ersättning till investerare som anges i direktiven inte tillämpas i kreditinstitutets eller värdepappersföretagets hemstat och filialen inte kompletterar hemstatens insättningsgaranti eller investerarskydd så, att den miniminivå som anges i direktiven uppnås.

Vidare föreslås i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland en ändring som är av teknisk natur.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 maj 2004. En del av de föreslagna bestämmelserna avses gälla temporärt till utgången av 2007.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Rätten för vissa blivande medlemsstater i Europeiska unionen att avvika från minimigarantinivån enligt systemet för garanti av insättningar och minimiersättningsnivån enligt systemet för ersättning till investerare

Fördraget mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Europeiska unionens medlemsstater) och Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien om Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen, nedan anslutningsfördraget, undertecknades i Aten den 16 april 2003. Enligt artikel 2.2 i anslutningsfördraget träder fördraget i kraft den 1 maj 2004 förutsatt att alla ratifikationsinstrument har deponerats före den dagen.

Enligt artikel 1.2 i fördraget anges villkoren för anslutningen i den akt som är bifogad anslutningsfördraget. Bestämmelserna i anslutningsakten utgör en integrerad del av anslutningsfördraget. Fördraget innehåller en akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens

och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen. Enligt artikel 2 i anslutningsakten är bestämmelserna i de grundläggande fördragen och i rättsakter som har antagits av institutionerna och Europeiska centralbanken före anslutningen bindande för de nya medlemsstaterna från och med dagen för anslutningen. Bestämmelserna skall tillämpas i dessa stater på de villkor som uppställs i fördragen och i anslutningsakten.

Enligt artikel 24, som ingår i de temporära bestämmelserna i anslutningsakten, skall de bestämmelser som förtecknas i bilagorna V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII och XIV till anslutningsakten tillämpas i fråga om de nya medlemsstaterna enligt de villkor som anges i bilagorna. Det finns en särskild bilaga för varje ny medlemsstat.

Enligt anslutningsvillkoren tillämpas inte i en del av de nya medlemsstaterna under övergångsperioden den miniminivå för garanti som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar, nedan insättningsgarantidirektivet, eller den miniminivå för ersättning som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare, nedan investerarskyddsdirektivet.

Övergångsperioden gäller Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen och Slovakien. Miniminivån för insättningsgarantin tillämpas inte i Estland, Lettland och Litauen fram till den 31 december 2007. Miniminivån för ersättning till investerare tillämpas inte i Estland, Lettland, Litauen, Ungern och Polen fram till den 31 december 2007 eller i Slovakien fram till den 31 december 2006. Varje medlemsstat skall se till att nivån på systemet för garanti av insättningar och systemet för ersättning till investerare motsvarar nivån enligt anslutningsvillkoren och att nivån på såväl insättningsgarantin som investerarskyddet höjs successivt under övergångsperioden till den miniminivå som anges i direktiven. Under övergångsperioden är nivån för insätt-

ningsgarantin och investerarskyddet i dessa stater följande:

Estland skall se till att systemet för garanti av insättningar ger en täckning på minst 6 391 euro fram till den 31 december 2005 och minst 12 782 euro från och med den 1 januari 2006 fram till den 31 december 2007. Estland skall se till att systemet för ersättning till investerare ger en täckning på minst 6 391 euro fram till den 31 december 2005 och minst 12 782 euro från och med den 1 januari 2006 fram till den 31 december 2007.

Lettland skall se till att systemet för garanti av insättningar ger en täckning på minst 10 000 euro fram till den 31 december 2005 och minst 15 000 euro från och med den 1 januari 2006 fram till den 31 december 2007. Lettland skall se till att systemet för ersättning till investerare ger en täckning på minst 10 000 euro fram till den 31 december 2005 och minst 15 000 euro från och med den 1 januari 2006 fram till den 31 december 2007.

Litauen skall se till att systemet för garanti av insättningar ger en täckning på minst 14 481 euro fram till den 31 december 2006 och minst 17 377 euro från och med den 1 januari 2007 fram till den 31 december 2007. Litauen skall se till att systemet för ersättning till investerare ger en täckning på minst 5 792 euro fram till den 31 december 2005 och minst 11 585 euro från och med den 1 januari 2006 fram till den 31 december 2007.

Ungern skall se till att systemet för ersättning till investerare ger en täckning på minst 3 783 euro fram till den 31 december 2004 och minst 7 565 euro från och med den 1 januari 2005 fram till den 31 december 2007.

Polen skall se till att systemet för ersättning till investerare ger en täckning på minst 7 000 euro fram till den 31 december 2004, minst 11 000 euro från och med den 1 januari 2005 fram till den 31 december 2005, minst 15 000 euro från och med den 1 januari 2006 fram till den 31 december 2006 och minst 19 000 euro från och med den 1 januari 2007 fram till den 31 december 2007.

Slovakien skall se till att systemet för ersättning till investerare ger en täckning på minst 10 000 euro fram till den 31 december

2004 och minst 13 000 euro från och med den 1 januari 2005 fram till den 31 december 2005 och minst 16 000 euro från och med den 1 januari 2006 fram till den 31 december 2006.

Enligt anslutningsvillkoren kommer de övriga medlemsstaterna under övergångsperioden fortfarande att ha rätt att hindra filialer till estniska, lettiska och litauiska kreditinstitut som är etablerade på deras territorium från att bedriva verksamhet, om inte eller till dess att sådana filialer har anslutit sig till ett officiellt erkänt system för garanti av insättningar i den berörda medlemsstaten för att täcka skillnaden mellan garantinivån i kreditinstitutets hemstat och den miniminivå som förutsätts i insättningsgarantidirektivet. De övriga medlemsstaterna har också rätt att hindra filialer till ovan nämnda nya medlemsstaters värdepappersföretag som är etablerade på deras territorium från att bedriva verksamhet, om inte eller till dess att sådana filialer har anslutit sig till ett officiellt erkänt system för ersättning till investerare i den berörda medlemsstaten för att täcka skillnaden mellan ersättningsnivån i värdepappersföretagets hemstat och den miniminivå som förutsätts i investerarskyddsdirektivet.

Enligt de särskilda anslutningsvillkoren för Estland kan kravet på filialer till estniska kreditinstitut eller värdepappersföretag som bedriver verksamhet i en annan medlemsstat att tillhandahålla den miniminivå för garanti och den miniminivå för ersättning som anges i direktivet också uppfyllas genom de estniska systemen för garanti av insättningar och ersättning till investerare.

1.2. Miniminivån enligt insättningsgarantidirektivet och insättningsgarantin i Finland

Enligt artikel 7.1 i insättningsgarantidirektivet från 1994 skall en och samma insättares insättningar täckas upp till 20 000 euro i den händelse insättningarna blir indisponibla. Enligt artikel 7.3 föreligger inga hinder för att antaga eller bibehålla sådana bestämmelser som ger en högre eller mer omfattande täckning av insättningar. Den garanterade procentsatsen skall dock uppgå till minst 90 % av de sammanlagda insättningarna till dess

det belopp som skall utbetalas enligt garantin uppgår till 20 000 euro. En medlemsstat kan bestämma att vissa insättare eller insättningar skall vara undantagna från garanti eller skall ges en lägre garanti. De gränser som avses ovan skall tillämpas på insättningarna i samma kreditinstitut oavsett antalet insättningar, valuta och lokalisering inom gemenskapen. Den insättningsgaranti som förutsätts i direktivet har inte kunnat underskrida 20 000 euro efter 1999.

Bestämmelser om skydd i fråga om deponenternas tillgodohavanden ingår i 6 a kap. kreditinstitutlagen (1607/1993). Enligt 65 § i nämnda lag skall depositionsbankerna för tryggnad av deponenternas tillgodohavanden hos depositionsbankerna höra till insättningsgarantifonden. Av insättningsgarantifondens medel ersätts en insättares depositionsbanksfordringar på konton i en depositionsbank eller som är föremål för betalningsförmedling och ännu inte har bokförts på kontona, dock högst till ett belopp av 25 000 euro (65 j §). Insättningar från allmänheten omfattas av insättningsgarantin. Insättningsgarantin finansieras främst genom de garantiavgifter som årligen uppbärs hos medlemmarna av insättningsgarantifonden.

1.3. Utländska kreditinstituts och finansiella instituts rätt att inrätta filial i Finland

Enligt 3 § lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) får ett kreditinstitut som har fått koncession i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet inrätta en filial eller annars i Finland tillhandahålla sådana i 2 b § kreditinstitutslagen avsedda tjänster som ingår i dess koncession. Innan ett kreditinstitut får inrätta en filial i Finland skall tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat underrätta Finansinspektionen om saken. Av underrättelsen skall bland annat framgå det säkerhetssystem som skyddar filialens deponents fordringar samt hur täckande systemet är (5 §).

Finansinspektionen skall inom två månader från det den har tagit emot underrättelsen ge ett meddelande om kraven i fråga om ordnandet av tillsynen över kreditinstitutets eller

det finansiella institutets filial. En filial får inrättas och den får inleda sin verksamhet när kreditinstitutet eller det finansiella institutet har fått det meddelande som avses ovan eller när den för meddelandet stadgade fristen har löpt ut (6 §).

I kreditinstitutslagen föreskrivs om kompletterande skydd för filialer (7 a §). Ett utländskt kreditinstituts filial i Finland kan höra till den insättningsgarantifond som avses i kreditinstitutslagen för att komplettera sin hemstats skydd i fråga om deponenternas tillgodohavanden, om filialen tar emot depositioner från allmänheten och skyddet i dess hemstat inte kan anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt kreditinstitutslagen. I det fallet skall kreditinstitutet ansöka om medlemskap för sin filial i Finland hos insättningsgarantifonden. Ansökan skall innehålla tillräckliga uppgifter om kreditinstitutet och skyddssystemet i dess hemstat. Insättningsgarantifonden skall begära Finlands Banks och Finansinspektionens utlåtande om ansökan. Insättningsgarantifonden kan avslå ansökan, om skyddet i kreditinstitutets hemstat skall anses vara tillräckligt. I insättningsgarantifondens beslut med anledning av en ansökan skall bestämmas vilka av deponenternas fordringar den finska insättningsgarantifonden ersätter och till vilka belopp samt den anslutningsavgift som kreditinstitutet skall betala. Lagen innehåller också bestämmelser om tidpunkten då insättningsgarantifondens betalningsskyldighet uppkommer och om det förfarande som därvid skall iaktas.

Från och med den dag anslutningsfördraget träder i kraft skall ovan nämnda bestämmelser tillämpas när ett kreditinstitut som beviljats koncession i en ny medlemsstat inrättar en filial och inleder verksamhet i Finland. Ett kreditinstitut kan inrätta en filial i Finland genom anmälningsförfarande och tillhandahålla tjänster här. Filialens kunder i Finland omfattas av insättningsgarantisystemet i kreditinstitutets hemstat. Ett kreditinstitut som har hemort i en stat där den miniminivå för garantin som anges i direktivet inte tillämpas enligt anslutningsvillkoren och som tillhandahåller tjänster via en filial är enligt gällande lag dock inte skyldigt att komplettera den insättningsgaranti som filialen ger så att den

minimnivå som anges i direktivet uppnås. Under övergångsperioden begränsas insättningsgarantin för filialens kunder till de ovan nämnda maximibelopp som anges i anslutningsfördraget.

Estland, Lettland och Litauen har en övergångsperiod fram till ingången av 2008 för att uppnå den minimnivå för skydd för öppenheternas fordringar som anges i insättningsgarantidirektivet.

1.4. Minimnivån enligt investerarskyddsdirektivet och investerarskyddet i Finland

Enligt artikel 2.2 i investerarskyddsdirektivet skall ett system för ersättning tillhandahålla skydd för investerare för krav som uppkommer på grund av ett värdepappersföretags oförmåga att betala tillbaka pengar som tillkommer eller tillhör investerare och som innehas för deras räkning i samband med investeringsverksamhet eller på grund av ett värdepappersföretags oförmåga att till investerare lämna tillbaka finansiella instrument som tillhör dem och som innehas, handhas eller förvaltas för deras räkning i samband med investeringsverksamhet. Enligt artikel 4 skall medlemsstaterna säkerställa att systemet tillhandahåller ett skydd som uppgår till minst 20 000 euro per investerare vad gäller krav för vilka skydd skall tillhandahållas. En medlemsstat kan föreskriva att vissa investerare skall vara undantagna från det skydd som systemet tillhandahåller eller skall ges en lägre skyddsnivå.

Investerarskyddsdirektivet genomfördes genom lagen om ändring av lagen om värdepappersföretag (518/1998), som trädde i kraft den 1 januari 1998. Genom ändringen fogades bestämmelser om ersättningsfonden för investerarskydd till lagen om värdepappersföretag (579/1996). Ersättningsfonden för investerarskydd tryggar småinvesterares fordringar i ett värdepappersföretags eller kreditinstitutets insolvenssituation.

Av ersättningsfondens medel betalas investerarens fordringar som innehas eller förvaltas av ett värdepappersföretag i samband med att detta tillhandahåller investeringstjänster eller förvarings- och förvaltningstjänster för investeringsobjekt. Om ett värdepappersföretag

har rätt att i samband med en investeringstjänst från kunden ta emot återbetalbara medel på ett konto hör medlen i samband med tjänsten till sådana fordringar som skall ersättas av fondens medel. Till en och samma investerare kan i ersättning betalas nio tiondedelar av investerarens fordran på ett värdepappersföretag, dock högst 20 000 euro. Investerarskyddet motsvarar den minimnivå för ersättning som förutsätts i investerarskyddsdirektivet.

Riksdagen behandlar regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om placeringsfonder samt vissa lagar i samband med den (RP 110/2003 rd). Enligt propositionen kan fondbolag i fortsättningen tillhandahålla investeringstjänster. Fondbolag som tillhandahåller investeringstjänster skall ansluta sig till ersättningsfonden.

1.5. Utländska värdepappersföretags rätt att inrätta filial i Finland

Enligt lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) har ett utländskt värdepappersföretag rätt att i Finland inrätta ett fast affärsställe, dvs. en filial, där det kan tillhandahålla sådana investeringstjänster som ingår i dess koncession. Ett värdepappersföretag, som har hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, kan inrätta en filial i Finland efter det att den mot Finansinspektionen svarande tillsynsmyndigheten i den stat som beviljat värdepappersföretaget koncession har tillställt Finansinspektionen information om inrättandet av filialen. Information skall innehålla uppgifter om den tilltänkta filialens affärsverksamhet, förvaltning, ansvariga personer och affärsställe samt övriga relevanta omständigheter (4 §).

En filial kan inrättas och den får inleda sin verksamhet senast två månader efter att Finansinspektionen har mottagit den information som avses i 1 mom. Finansinspektionen skall inom den utsatta tiden meddela de föreskrifter som den anser behövliga om rapporteringsskyldigheten i samband med tillsynen över filialen samt uppställa sådana villkor för filialens verksamhet som är motiverade av hänsyn till det allmännas bästa (4 §).

I 4 a § föreskrivs om möjligheten för utländska värdepappersföretags filialer att ansöka om medlemskap i den ersättningsfond för investerarskydd som avses i lagen om värdepappersföretag för att komplettera sin hemstats investerarskydd, ifall detta inte är lika täckande som det investerarskydd som följer av finsk lag. Medlemskap i ersättningsfonden förutsätter att hemstatens investerarskydd inte anses vara lika täckande som investerarskyddet i Finland. Ansökan skall innehålla tillräckliga uppgifter om det utländska värdepappersföretaget och investerarskyddet i dess hemstat. Ersättningsfonden skall begära Finansinspektionens och Finlands Banks utlåtande om ansökan. Ersättningsfonden kan avslå en ansökan om investerarskyddet i det utländska värdepappersföretagets hemstat kan anses vara tillräckligt och Finansinspektionen ger sitt samtycke. I lagen föreskrivs om ersättningsfondens skyldighet att bestämma vilka investerarfördringar som ersätts av ersättningsfonden i Finland och till vilket belopp, samt vilken garantiavgift värdepappersföretaget skall betala och vilka förfaranden som skall iaktas vid en ersättningssituation.

Från och med den dag anslutningsfördraget träder i kraft kan ett värdepappersföretag som beviljats koncession i en ny medlemsstat inrätta en filial i Finland genom anmälningsförfarande och tillhandahålla tjänster här. Filialens kunder omfattas av systemet för ersättning till investerare i värdepappersföretagets hemstat. Enligt anslutningsvillkoren har Estland, Lettland, Litauen, Ungern och Polen en övergångsperiod fram till ingången av 2008 och Slovakien en övergångsperiod fram till ingången av 2007 för att uppnå den miniminivå för investerarskydd som anges i investerarskyddsdirektivet. Investerarskyddet för kunder hos en filial som är verksam i Finland begränsas under övergångsperioden till de maximibelopp som anges i anslutningsfördraget.

Gällande lag förpliktar inte ett värdepappersföretag, som har hemort i en stat där den miniminivå för ersättning som anges i direktivet inte tillämpas enligt anslutningsvillkoren, att ansöka om medlemskap i ersättningsfonden för en filial som skall inrättas i Finland för att täcka skillnaden mellan investera-

rarskyddet enligt systemet i värdepappersföretagets hemstat och den miniminivå för ersättning som anges i direktivet.

I Finland finns för närvarande 21 filialer till utländska kreditinstitut och två filialer till utländska värdepappersföretag. Aktörerna kommer huvudsakligen från Sverige och från vissa andra nuvarande medlemsstater inom Europeiska unionen.

1.6. De viktigaste förslagen

I utvidgningsförhandlingarna ansåg Finland att det med tanke på en jämlik behandling av aktörer från de gamla och de nya medlemsstaterna samt bevarandet av deponenternas och investerarnas förtroende gert emot aktörerna är viktigt att tillhandahållandet av tjänster i en filial förutsätter att den miniminivå som anges i direktiven tillämpas i den stat där filialen är belägen. Vid förhandlingarna ansåg man att deponenterna och investerarna skall garanteras ett enhetligt minimiskydd i Finland oberoende av aktören och av rätten att avvika från miniminivån för insättningsgarantin och investerarskyddet i aktörens hemstat.

Syftet med propositionen är att minimiskyddet enligt direktiven tryggas för deponenterna och investerarna i filialer till utländska kreditinstitut och värdepappersföretag i Finland oberoende av i vilken medlemsstat kreditinstitutet eller värdepappersföretaget har beviljats koncession. En strävan med propositionen är dessutom att garantera en jämbördig konkurrensställning för aktörerna. Detta sker genom att förhindra att sådana kreditinstitut eller värdepappersföretag, som har hemort i en stat där den miniminivå för skydd som anges i direktiven inte tillämpas, tillhandahåller tjänster via filialer i Finland om filialen inte ansluter sig till insättningsgarantifonden eller ersättningsfonden för investerarskydd i Finland för att täcka skillnaden mellan skyddet i filialens hemstat och miniminivån enligt direktivet. Kravet att skyddet skall kompletteras så att miniminivån enligt direktiven uppnås gäller under den övergångsperiod enligt anslutningsfördraget inom vilken insättningsgarantin och investerarskyddet i de nya medlemsstaterna skall ha uppnått miniminivån enligt direktiven.

På de grunder som anförts ovan föreslås att till 7 a § lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland fogas ett nytt 7 mom. enligt vilket en filial som inrättas i Finland av ett utländskt kreditinstitut skall komplettera skyddet för deponenternas fordringar så, att den miniminivå som anges i insättningsgarantidirektivet uppnås. Bestämmelsen föreslås gälla kreditinstitut som har hemort i en stat där den miniminivå för garanti som anges i insättningsgarantidirektivet inte tillämpas enligt anslutningsvillkoren. Sådana kreditinstitut skall ansöka om medlemskap i insättningsgarantifonden för sina filialer för att täcka skillnaden mellan ersättningsnivån i sin hemstat och miniminivån för garanti enligt direktivet. Skyldigheten föreslås gälla kreditinstitut i den berörda staten under den övergångstid som anges i anslutningsfördraget. På ansökan om medlemskap och på kreditinstitutets och insättningsgarantifondens skyldigheter till följd av medlemskapet tillämpas även vad som föreskrivs i 2—6 mom. Medlemskapet i insättningsgarantifonden gäller för en bestämd tid. På grund av tillägget som gäller komplettering av skydd ändras paragrafens rubrik på motsvarande sätt. Det föreslås vidare att markbeloppet i 1 mom. ändras till ett euro belopp.

På motsvarande sätt som ovan föreslås att till 4 a § lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland fogas ett nytt 7 mom. enligt vilket en filial som inrättas i Finland av ett utländskt värdepappersföretag skall komplettera investerarskyddet så, att den miniminivå som anges i investerarskyddsdirektivet uppnås. Bestämmelsen föreslås gälla värdepappersföretag som har hemort i en stat där den miniminivå för ersättning som anges i investerarskyddsdirektivet inte tillämpas enligt anslutningsvillkoren. Sådana värdepappersföretag skall ansöka om medlemskap i ersättningsfonden för sina filialer för att täcka skillnaden mellan ersättningsnivån i sin hemstat och miniminivån för ersättning enligt investerarskyddsdirektivet. Skyldigheten föreslås gälla värdepappersföretag i den berörda staten under den övergångstid som anges i anslutningsfördraget. På ansökan om medlemskap och på värdepappersföretagets och

ersättningsfondens skyldigheter till följd av medlemskapet tillämpas även vad som föreskrivs i 2-6 mom. På grund av tillägget som gäller komplettering av skydd ändras paragrafens rubrik på motsvarande sätt.

Enligt anslutningsvillkoren kan ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som beviljats koncession i Estland även komplettera insättningsgarantin och investerarskyddet genom de estniska systemen för garanti av insättningar och ersättning till investerare. Av denna orsak föreslås att det i 7 a § 7 mom. lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland och i 4 a § 7 mom. lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland bestäms att skillnaden även kan täckas genom systemet för garanti av insättningar och systemet för ersättning till investerare i aktörernas hemstat. Det föreslås att bestämmelsen skall vara tillämplig endast på estniska kreditinstitut och värdepappersföretag. I samband med den underrättelse om inrättande av filial som skall tillställas Finansinspektionen skall en utredning om skydd som täcks genom system i hemstaten företes. Om skillnaden mellan skydden inte täcks genom de estniska systemen skall filialer som inrättas i Finland ansluta sig till insättningsgarantifonden eller ersättningsfonden för att komplettera skyddet.

2. Propositionens verkningar

De föreslagna bestämmelserna har inga omedelbara ekonomiska verkningar. Genom propositionen garanteras deponenter och investerare i Finland de miniminivåer för insättningsgarantin och investerarskyddet som anges i direktiven under de övergångstider som anges i anslutningsfördraget oberoende av om miniminivån enligt direktiven tillämpas i aktörens hemstat eller inte. Propositionen stärker en jämbördig konkurrensställning för aktörerna och tryggar den enhetliga minimiskyddsnivån för deponenter och investerare som uppnåtts inom unionen. Underrättelserna om inrättande av filialer och kontrollen av de uppgifter om skyddssystem som skall ges i samband därmed föranleder i någon mån extra arbete för Finansinspektionen.

Detsamma gäller för insättningsgarantifonden och ersättningsfonden för investerarskydd i fråga om eventuella kompletteringar av insättningsgarantin och investerarskyddet. Den ökade arbetsmängden beror på det antal filialer som eventuellt inrättas i Finland. Det är svårt att bedöma antalet eventuella aktörer men det är sannolikt fråga om högst några stycken.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet. Utlåtanden om propositionen har begärts hos justitieministeriet, Finlands Bank, Finansinspektionen, Bankföreningen i Finland rf, Finska Fondhandlareföreningen rf, Insättningsgarantifonden och Ersättningsfonden för investerarskydd. Justitieministeriet hade inte något att uttala sig om i saken. De övriga remissinstanserna hade inge anmärkningar om propositionen. Finlands Bank, Insättningsgarantifonden och Ersättningsfonden för investerarskydd ansåg de föreslagna lagändringarna

vara värda att understöd.

4. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 maj 2004. En del av de föreslagna bestämmelserna i lagen om ändring och temporär ändring av 7 a § lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland och lagen om temporär ändring av 4 a § lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland gäller till utgången av den övergångstid som i anslutningsfördraget reserverats för avvikelserna, dvs. till och med den 31 december 2007. Slovakien har en kortare övergångstid än de övriga nya medlemsstaterna. Av detta följer att lagen om temporär ändring av 4 a § lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland i fråga om ett sådant värdepappersföretags filial i Finland, som beviljats koncession i Slovakien, tillämpas endast till den 31 december 2006.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring och temporär ändring av 7 a § lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 1993 om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) 7 § 1 mom. samt *temporärt* rubriken för 7 a §, sådana de lyder i lag 1230/1997, och
fogas till 7 a §, sådan den lyder i nämnda lag 1230/1997, *temporärt* ett nytt 7 mom. som följer:

7 a §

Kompletterande skydd för filialer och komplettering av skydd

Ett kreditinstituts filial i Finland kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 6a kap. kreditinstitutslagen för att komplettera sin hemstats skydd i fråga om deponenternas tillgodohavanden, om filialen tar emot depositioner från allmänheten och skyddet i dess hemstat inte kan anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt ovan nämnda lag. Det sammanlagda beloppet av skyddet i det utländska kreditinstituts hemstat och insättningsgarantifondens skydd kan dock vara högst 25 000 euro. Utan hinder av vad som ovan i detta moment bestäms om ersättningens maximibelopp, ersätts sådana medel som avses i 65j § 3 mom. kreditinstitutslagen till sitt fulla belopp.

stem för garanti av insättningar, på grundval av fördraget om anslutning till Europeiska unionen inte tillämpas i ett kreditinstituts hemstat, skall kreditinstitut som erhållit koncession i den berörda medlemsstaten ansöka om medlemskap i insättningsgarantifonden för en filial som skall inrättas i Finland för täckande av skillnaden mellan nivån för skyddet för deponenternas fordringar i kreditinstitutets hemstat och den miniminivå för ersättning som anges i direktivet. På ansökan om medlemskap och på skyldigheter till följd av medlemskapet tillämpas vad som föreskrivs i 2—6 mom. Medlemskap behöver inte sökas, om, i enlighet med villkoren i anslutningsfördraget, den miniminivå för skydd för deponenternas fordringar som anges i direktivet täcks genom systemet för garanti av insättningar i kreditinstitutets hemstat och en utredning om detta ingår i den underrättelse som avses i 5 §.

Om den miniminivå för skydd för deponenternas fordringar, som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG om sy-

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2004. Lagens 7 a § 7 mom. och rubriken för 7 a § gäller till och med den 31 december 2007.

2.

Lag**om temporär ändring av 4 a § lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 juli 1996 om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) *temporärt* rubriken för 4 a §, sådan den lyder i lag 519/1998, och
fogas till 4 a §, sådan den lyder i nämnda lag 519/1998, *temporärt* ett nytt 7 mom. som följer:

4 a §

Kompletterande skydd för filialer och komplettering av skydd

 Om den miniminivå för ersättning, som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare, på grundval av fördraget om anslutning till Europeiska unionen inte tillämpas i ett värdepappersföretags hemstat, skall värdepappersföretag som erhållit koncession i den berörda medlemsstaten ansöka om medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd för en filial som skall inrättas i Finland för täckande av skillnaden mellan ersättningsnivån enligt systemet för ersättning till investerare i värdepappersföretagets hem-

stat och den miniminivå för ersättning som anges i direktivet. På ansökan om medlemskap och på skyldigheter till följd av medlemskapet tillämpas vad som föreskrivs i 2—6 mom. Medlemskap behöver inte sökas, om i enlighet med villkoren i anslutningsfördraget, den miniminivå för ersättning som anges i direktivet täcks genom systemet för ersättning till investerare i värdepappersföretagets hemstat och en utredning om detta ingår i den underrättelse som avses i 4 § 1 mom.

 Denna lag träder i kraft den 1 maj 2004 och gäller till och med den 31 december 2007. På filialer som värdepappersföretag som fått koncession i Slovakien har i Finland tillämpas lagen till och med den 31 december 2006.

Helsingfors den 2 april 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

1.

Lag**om ändring och temporär ändring av 7 a § lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 1993 om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) 7 § 1 mom. samt temporärt rubriken för 7 a §, sådana de lyder i lag 1230/1997, och
fogas till 7 a §, sådan den lyder i nämnda lag 1230/1997, temporärt ett nytt 7 mom. som följer:

Gällande lydelse

7 a §

Kompletterande skydd för filialer

Ett kreditinstituts filial i Finland kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 6 a kap. kreditinstitutslagen för att komplettera sin hemstats skydd i fråga om deponenternas tillgodohavanden, om filialen tar emot depositioner från allmänheten och skyddet i dess hemstat inte kan anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt ovan nämnda lag. Det sammanlagda beloppet av skyddet i det utländska kreditinstituts hemstat och insättningsgarantifondens skydd kan dock vara högst 150 000 finska mark. Utan hinder av vad som ovan i detta moment bestäms om ersättningens maximibelopp, ersätts sådana medel som avses i 65 j § 3 mom. kreditinstitutslagen till sitt fulla belopp.

Föreslagen lydelse

7 a §

Kompletterande skydd för filialer och komplettering av skydd

Ett kreditinstituts filial i Finland kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 6a kap. kreditinstitutslagen för att komplettera sin hemstats skydd i fråga om deponenternas tillgodohavanden, om filialen tar emot depositioner från allmänheten och skyddet i dess hemstat inte kan anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt ovan nämnda lag. Det sammanlagda beloppet av skyddet i det utländska kreditinstituts hemstat och insättningsgarantifondens skydd kan dock vara högst 25 000 euro. Utan hinder av vad som ovan i detta moment bestäms om ersättningens maximibelopp, ersätts sådana medel som avses i 65j § 3 mom. kreditinstitutslagen till sitt fulla belopp.

Om den miniminivå för skydd för deponenternas fordringar, som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar, på grundval av fördraget om anslutning till Europeiska unionen inte tillämpas i ett kreditinstituts hemstat, skall kreditinstitut som erhållit koncession i den berörda medlemsstaten ansöka om medlemskap i insättningsgarantifonden för en filial som skall inrättas i Finland för täckande av skillnaden mellan

12
Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

nivån för skyddet för deponenternas fordringar i kreditinstitutets hemstat och den miniminivå för ersättning som anges i direktivet. På ansökan om medlemskap och på skyldigheter till följd av medlemskapet tillämpas vad som föreskrivs i 2—6 mom. Medlemskap behöver inte sökas, om i enlighet med villkoren i anslutningsfördraget, den miniminivå för skydd för deponenternas fordringar som anges i direktivet täcks genom systemet för garanti av insättningar i kreditinstitutets hemstat och en utredning om detta ingår i den underrättelse som avses i 5 §.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2004. Lagens 7 a § 7 mom. och rubriken för 7 a § gäller till och med den 31 december 2007.

2.

Lag

om temporär ändring av 4 a § lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 26 juli 1996 om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) temporärt rubriken för 4 a §, sådan den lyder i lag 519/1998, och fogas till 4 a §, sådan den lyder i nämnda lag 519/1998, temporärt ett nytt 7 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 a §

Kompletteringskydd för filialer

Kompletterande skydd för filialer och komplettering av skydd

Om den miniminivå för ersättning, som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG om system för ersättning till investerare, på grundval av fördraget om anslutning till Europeiska unionen inte tillämpas i ett värdepappersföretags hemstat, skall värdepappersföretag som erhållit koncession i den berörda medlemsstaten ansöka

om medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd för en filial som skall inrättas i Finland för täckande av skillnaden mellan ersättningsnivån enligt systemet för ersättning till investerare i värdepappersföretags hemstat och den miniminivå för ersättning som anges i direktivet. På ansökan om medlemskap och på skyldigheter till följd av medlemskapet tillämpas vad som föreskrivs i 2—6 mom. Medlemskap behöver inte sökas, om i enlighet med villkoren i anslutningsfördraget, den miniminivå för ersättning som anges i direktivet täcks genom systemet för ersättning till investerare i värdepappersföretags hemstat och en utredning om detta ingår i den underrättelse som avses i 4 § 1 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2004 och gäller till och med den 31 december 2007. På filialer som värdepappersföretag som fått koncession i Slovakien har i Finland tillämpas lagen till och med den 31 december 2006.